

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår ikke helt hr. Jesper Langballes kritik af forslaget. Der er tre helt konkrete elementer i forslaget; et krav om, at alle offentlige arbejdspladser stiller mål for at forøge andelen af medarbejdere med anden etnisk baggrund end dansk; et krav om, at regeringen sikrer, at sociale klausuler fremmes på den ene eller den anden vis f.eks. ved at starte med at kortlægge anvendelsen; og et krav om, at Danmarks Statistik ikke skal tage sig betalt for at hjælpe virksomheder, der ønsker at udøve mangfoldighedsledelse.

Det er meget konkret, det er meget specifikt og i øvrigt lige til at omsætte i lov. Når han nu siger, at der her er en ordudgyldelse ud over alle grænser, eller hvad det var, vil jeg gerne spørge: Er hr. Jesper Langballe opmærksom på, at integrationsministeren taler om mangfoldighedsledelse i alle mulige og umulige sammenhænge, og på, at integrationsministeren netop har holdt et møde, hvorefter hun konkluderede til Ritzau den 9. februar, at det her handler om at få mangfoldighedsledelse ud over rampen.

Vi har virksomheder, der er rigtig gode til det, og så har vi nogle, der aldrig har prøvet det. Målet er at skabe bevidsthed på arbejdspladserne om, hvordan de skal forholde sig til forskellige kulturer, religioner og etniske baggrunde. Er hr. Jesper Langballe uenig i den intention?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Dertil kan jeg svare, at jeg taler på mine egne vegne og ikke på integrationsministerens vegne. Jeg er ikke i tvivl om, at der vil være en række tilfælde, hvor man især i det offentlige kunne hjælpe folk i gang. Ministeren nævnte job inden for integrationsarbejde, og det er jo helt oplagt. Der kan man sige, at der vil virkelig være en felt, hvor udlændinge i kraft af deres herkomst kunne være bedre kvalificerede end danskere.

Jeg må gentage, at jeg prøvede på at skelne imellem de verbale tågebanker og så det konkrete, der er i forslaget. Det konkrete er jo det, at den kvotering og den handlingsplan, man vil lave, jo ikke kan laves uden til syvende og sidst at ende med positiv særbehandling. Og det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er jo interessant. Altså, hr. Jesper Langballe må jo gå rundt med store blokeringer af hørelsen, for ministeren har jo lige fortalt, hvordan man fra regeringens side har sat en meget præcis målsætning for hele staten samlet set, hvorefter det her forslag tager et andet udgangspunkt. Det kan man kalde positiv særbehandling, hvis man vil det, altså, en overordnet samlet målsætning, en art kvote.

Det, vi foreslår, er, at den enkelte leder skal forholde sig til: Hvad gør vi her hos os. Og det ville rent faktisk, hvis man kigger på erfaringerne de steder, hvor man har gjort det, f.eks. i Århus Kommune, på et enkelt år, hvis alle kommuner havde lige så gode resultater med det, kunne øge antallet af beskæftigede indvandrere og efterkommere i det offentlige med et antal, der svarer til, hvad der samlet arbejder i staten i dag.

Jeg vil sige til hr. Jesper Langballe, at det jo er derfor, at Dansk Folkeparti og hr. Jesper Langballe med den ene hånd sanktionerer alt det, man står her fra talerstolen med jævne mellemrum og taler midt imod. For ministeren har lige sagt, at man er på sporet, at man forfølger de samme intentioner, og så står hr. Jesper Langballe og siger, at det er tågebanker.

Det, der er interessant her, er, at det offentlige halter efter det private. Og spørgsmålet er, om Dansk Folkeparti også synes, at integrationen må være noget, det private skal klare.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen prøv da at spørge ministeren om det. Det er sjovt, at der fra visse oppositionspartier er en idé om, at ministre altid skal stå til regnskab for, hvad Dansk Folkeparti siger og omvendt. Tag da og ret spørgsmålet det rigtige sted hen.

Når hr. Morten Østergaard så spørger ministeren, kan hr. Morten Østergaard jo samtidig stille det tillægsspørgsmål til ministeren om, hvorvidt regeringen går ind for, at der i det offentlige skal være positiv særbehandling, eller hvorvidt regeringen går ind for, at alle skal søge på lige fod, hvilket vil sige, at udlændinge, som måske har problemer i første omgang, skal dygtiggøres til at være på lige fod med danskere.

Kl. 16.10

Jeg ved ikke, om jeg kan nå det, men med hensyn til det allersidste punkt har jeg et spørgsmål. Nu er det ikke mig, der skal stille spørgsmål heroppefra, men der er noget, jeg ikke for-